

[Arne Larsen.]
for bygge- og anlægsvirksomhed, det har vi haft alle dage i visse perioder af året, så lad os ikke tage det så tungt. I det hele taget synes jeg, det skinnede igennem hos andre ordførere for de borgerlige partier og også hos finansministeren, at vi ikke skal tage så tungt på dette problem, for man kan da statistisk ud fra tørre tal bevise, at vi ikke har den store arbejdsløshed, som nogle går og bilder os ind. Tværtimod er den faldende, og så har vi altså en udmærket beskæftigelses-situation.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) var inde på, at vi havde skaffet så og så mange tusinde, jeg tror, det var 63.000, nye arbejdspladser i en periode på 3-4 år. Ja, det er da udmærket, og det er da rigtigt, men skal vi råbe hurra for det? Det skal vi da ikke. Det er en udvikling, som vi naturligvis må betragte med tilfredshed, men så må vi i lige så høj grad betragte en udvikling med stigende arbejdsløshed med utilfredshed, for det er jo rigtigt, at vi i 1970 på samme tid i alle tilfælde havde en lavere arbejdsløshed, end vi har i år. Vi har ca. 6.000-7.000 flere arbejdsløse i år, end vi havde på samme tid sidste år.

Men det, vores forslag sigter på, er at sætte ind på de områder, som er særlig hårdt ramt af arbejdsløshed, at sætte ind såvel i de områder i landet som inden for de fag, som har en uforholdsmæssig stor arbejdsløshed. Og nu er det altså tilfældigvis bygge- og anlægsområdet, der er ramt, og det er tilfældigvis i nogle bestemte områder i landet, der bør sættes ind.

Vi har foreslået, at regeringen fremmede igangsættelsen af planlagte bygge- og anlægsarbejder mest muligt i disse områder. Jeg indrømmer, at den anden foranstaltning, som vi foreslår, er passé, fordi vi nu er inde i det nye finansår, men der var rimelighed i at overveje en omlægning af bevillingerne af hensyn til arbejdsløsheden i visse områder. Her skal man også tage i betragtning, at både tidsfaktoren og spørgsmålet om planlægningen og projekteringen bør med ind i billedet; der er ting, som skal sættes i gang, når man skal have noget af dette udført.

Endvidere har vi altså peget på genbevilgning af ikke forbrugte midler fra 1970-71.

Finansministeren afviste for så vidt hele

dette forslag og de foranstaltninger, som vi mente skulle iværksættes, og jeg havde heller ikke forventet andet, men besynderligt er det, at man ikke mener at kunne finde midler, når vi f. eks. jo kan konstatere, at vi har et overskud, som er 1 milliard kr. større end egentlig beregnet, idet kasseoverskuddet nu tegner til at blive 2,8 milliarder kr. Man mangler altså ikke midler at sætte ind, men man ønsker ikke at gøre det.

Jeg synes, at vi gennem det ministerium, der hedder arbejdsministeriet, burde sætte kraftigt ind for at få klarlagt de arbejdsløshedsproblemer, som vi vitterlig har. Man kan ikke afvise, at der visse steder i landet og inden for visse kategorier af borgere er en mere udtalt arbejdsløshed, og at det især er inden for bygge- og anlægssektoren. I øjeblikket har vi altså ca. 35.000 ledige, hvoraf de 17.000 er arbejdsmænd, og heraf befinder de 5.000 sig inden for byggefagene. Vi har altså en arbejdsløshed inden for disse områder, som er større end på samme tid sidste år. Undersøger man nøjere, hvor arbejdsløsheden findes, kan man f. eks. for arbejdsmændenes vedkommende konstatere, at Holbæk-Kalundborg området har en stor arbejdsløshed, og det samme gælder Bornholm, Nykøbing F.-området, Odenseområdet, Århusområdet, Ålborg- og Randersområderne og de øvrige nordjyske områder. Det er helt klart. Det samme er tilfældet for bygningshåndværkere. F. eks. i Ålborg har man i dag en ledighed blandt murere på 27 pct., i Århus på et par og tyve pct. Man har en ledighed blandt bygningshåndværkere i Odense på 21 pct. og i København på 17 pct. Det er altså et problem, som er til stede, og som dette beslutningsforslag prøver at råde bod på.

Man kan selvfølgelig se på tallene på en anden måde, man kan se på dem ud fra finansministerens synspunkt. Han siger, at vi i landsmålestok har en bedre situation, men jeg påviser altså, at man inden for bestemte områder og inden for bestemte fag er i en vanskelig situation. Det er jo meningsløst, at arbejdsføre mennesker skal gå ledige i halve år eller mere, og det er meningsløst, at bygningshåndværkere og anlægsarbejdere skal gå ledige, når der faktisk er så mange opgaver at tage fat på.

Så siger man: vi vil ikke forøge aktiviteten inden for statens og kommunernes sek-